

מ"ת 13/04/21 - מדינת ישראל נגד זאיהי אבו תקפה (עציר) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 13-04-21 מדינת ישראל נ' אבו תקפה(עציר)
תיק חיצוני: 313105/2021

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב זאיהי אבו תקפה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

החלטה

בהמשך להחלטתי בפרוטוקול מיום 12.4.21 להלן קביעותי ביחס לטיעוני הצדדים הקשורים לדיות עוצמת הראיות לשלב משפטי זה:

כנגד המשיב הוגש כתב אישום ובו מיוחסת לו עבירה של נהיגת רכב בזמן שרישיון נהיגתו היה פסול.

בהתאם לעובדות כתב האישום פסילת רישיונו של המשיב נובעת מהחלטה שיפוטית שהתקבלה לגביו בבית המשפט באשקלון, ביום 17.2.14 (לפני כשבע שנים) בהעדרו, וזאת במסגרת תיק שנפתח כנגדו בשנת 2012.

לטענת המדינה בעובדה 2 של כתב האישום, דבר הפסילה לעיל הודע למשיב ביום 21.5.17 (לפני כ-

4 שנים) על ידי השוטר רס"מ שמעון כהן.

למרות הודעה לכאורית זו על פסילתו (כאמור לפני כ-4 שנים) נהג המשיב רכב ביום 31.3.21 זאת כאשר רישיון נהיגתו פקוע משנת 2012 ובכך נהג לכאורה בזמן פסילה של רישיונו וכאשר זה פקוע.

ב"כ המבקש מיקד את טיעונו בטענה לפיה אין בידי המדינה ראיות בעוצמה מספיקה לפיהן דבר הפסילה נשוא התיק משנת 2012 אכן הודע למשיב בצורה סבירה בשנת 2014.

לשיטתו (אותה תמך בפסיקה ובהפניה לנהלי משטרה רלוונטיים) לא די באמירת אגב תוך כדי חקירה משטרתית על עניין אחר, כי תלוייה כנגד הנחקר פסילה, וחובה על השוטר ה"מודיע" לציין את מספרו של התיק הרלוונטי בחקירה, לעצור אותה בנושא בו היא מתנהלת ולתעד את אזהרת החשוד כי מרגע זה מודיעה לו המשטרה על פסילה ספציפית ולתעד במקביל את הבנתו וידיעתו כי דבר הפסילה הפעילה התלויה כנגדו מובן לו (לנחקר).

ב"כ המשיב טוען כי בהעדר תיעוד על הודעה מסודרת שנמסרה למשיב על פסילתו הישנה, אין כל סיכוי ממשי כי יורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולכל היותר בידי המדינה ראיות בעוצמה דלה הלוקה בכרסום מהותי שמצדיק חלופת מעצר הכוללת מעצר בית.

ב"כ המדינה סבר בניגוד לסנגור כי המדינה אוזתת ראיות בעוצמה מספיקה להמשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, ואין למעשה כל כרסום מהותי בעוצמה זו.

לשיטת המדינה כאשר שוטר במהלך חקירה מעדכן נחקר על קיומה של פסילה התלויה כנגדו, די בכך כדי לעמוד בתנאי הקבוע בחוק מבחינת היסוד העובדתי של עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה ולפיו צריכה המדינה להוכיח כי דבר הפסילה "הודע" לנאשם.

בתחילת דברי אקבע כי ההכרעה בשאלה המשפטית שמעלים הצדדים בפני לא תהיה במסגרת הליך המת התלוי בפני בעניינו של המשיב.

המדובר בטענה משפטית הקשורה לפרשנות הראויה שיש לתת למילה "הודע" בסעיף 67 שבפקודת התעבורה ואין זה נכון שבית המשפט יכריע שאלה משפטית כבדת משקל זו במסגרת הליך מעצר.

יחד עם זאת, צודק ב"כ המשיב כי לעוצמת הראיות שבידי המדינה בשלב משפטי זה עשויה להיות השפעה על שאלת המשך מעצרו של המשיב, שכן לא רק שאלת מסוכנותו צריכה להיבחן על ידי בית המשפט, אלא גם דיות הראיות ושאלת כרסום אפשרי בעוצמתן צריכה להיות בעלת משקל עת נדרש בית המשפט לבחינת חלופות מעצר אפשריות במקרה נתון.

קריאת תיק החקירה של המשיב מובילה למסקנה כי יש טעם בטענת הכרסום בעוצמת הראיות שהעלה ב"כ המשיב.

מתברר כי "הודעת" המשטרה למשיב על קיומה של פסילה התלויה כנגדו כתוצאה מהחלטה שיפוטית באה במהלך חקירתו על אירוע נהיגה אחר בשנת 2017, ובעיצומה של אותה חקירה בדף 3 שורה 46 נשאל לפתע המשיב על ידי השוטר: "בית משפט תעבורה של אשקלון פסל לך את הרישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים בתאריך 17.2.14 את יודע על זה?" (השגיאה במקור)

תשובת הנחקר:

"לא יודע בכלל. אני לא יודע שאני בפסילה".

מיד לאחר שאלה זו נשאל המשיב על פסילה אחרת ולאחר מכן ממשיכה החקירה בנושא אחר.

ברור על פניו שהמשיב אינו "מלאך מסולם יעקב" שכן אין חולק כי רישיון נהיגתו פקוע גם כך משנת 2012 ועל פניו בידי המדינה ראיות יותר מסבירות כי במקרה זה נהג הוא ברכב.

למרות המתואר לעיל, ברור על פניו כי בית המשפט שידון בתיקו העיקרי יתלבט רבות בשאלה, האם די במתואר לעיל כי "לייצר" אירוע בו ניתן לקבוע חד משמעית כי דבר הפסילה שניתנה בהעדר המשיב אכן הודעה לו כדין וכל נהיגה שלו לאחר "הודעה" זו היא הלכה למעשה נהיגה בזמן פסילה.

אותו ספק אותו מעלה ב"כ המשיב באשר לדיות ההודעה בדרך שבוצעה בפרשה זו יהיה בליבת תיקו העיקרי של המשיב שבשלב זה עצור כתוצאה מנהיגתו הלכאורית בזמן אותה הפסילה משנת 2014, שכן נהיגת רכב עם רישיון נהיגה פקוע (להבדיל ממצב של בלתי מורשה לנהיגה) אינה מולידה מסוכנות ברף המצדיק מעצר של אדם.

המדינה כאמור בהחלטת הקודמת הסכימה להליך של המשך מעצר באיזוק, שכן אין חולק כי למשיב זה עבר תעבורתי מכביד הכולל שלוש נהיגות קודמות בזמן פסילה וכנגדו תלוי מאסר מותנה חב הפעלה ביחס לעבירה זו.

אופציית האיזוק ירדה מן הפרק לאחר שבדיקת היתכנות מצאה את מקום מגורי הנאשם בלתי ישים להתקנת מערכת איזוק (נעדר תשתית בזק ונעדר טווח קליטה סלולרית) וכן נותרו הצדדים עם טיעונים המשלימים לפיהם חזרה המדינה לבקשתה המקורית לעצור המשיב מאחורי סורג ובריה אלא אם תסקיר מעצר יהיה חיובי, ואילו ב"כ המשיב גרס כי תסקיר מעצר לבחינת הערבים אשר ישאיר את המשיב עצור לשבועיים עד שלושה נוספים מיותר, וראוי שבית המשפט יבחן חלופות בעצמו בנסיבות בהן עוצמת הראיות כה חלשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה לפיה יש הצדקה לתת משקל רב לטיעונים שהעלה ב"כ המשיב באשר לעוצמת הראיות הנוכחית (כאמור מבלי שבית המשפט יכריע בשאלת הפרשנות הראויה למילה "הודע" שבחוק) ובנסיבות הספציפיות של פרשה זו נכון יהיה לבחון את הערבים המוצעים באופן ישיר על ידי בית המשפט וזאת על פני אופציה של בחינה על ידי שירות המבחן, מהלך שיוביל בהכרח להשארת המשיב עצור שבועיים עד שלושה נוספים.

בביצוע הערכת מסוכנות שאני מבצע למשיב ומשלא בוצעו על ידי המשיב שהוא מורשה במקור לנהיגה כל עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה לכאורה בזמן פסילה (הנובעת מתיק משנת 2014 בגין עבירה משנת 2012) וכאשר עוצמת הראיות באשר לדרך ההודעה על אותה פסילה נתונה במחלוקת ממשיית שמחייבת הכרעה שיפוטית מורכבת, נכון בעיני לשחרר את המשיב בתנאים של מעצר בית מלא, שכן רף מסוכנותו (למרות עברו התעבורתי המכביד) אינו כזה המצדיק בעוצמת הראיות הנוכחית מעצר מאחורי סורג ובריה.

ברוח זו קבע בית המשפט העליון בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** את ההלכה הבאה מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנ ג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית,

ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון בעצמה החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

אשר על כן, אני קובע כי בית המשפט יבחן היום בעצמו ערבים שיוצעו על ידי ההגנה לצורך פיקוח על המשיב בתנאים של מעצר בית מלא, וככל שיימצאו שניים מתאימים, ישוחרר המשיב ממעצרו בתנאים ובפיקוח שאגדיר לאחר הדיון היום.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.